

Tôn giáo
Chủ đề: NOEL
Tác giả: MS Huỳnh Quốc Bình

Không Thể Mừng Chúa Giáng Sinh Trong Sự Vô Cảm Với Người!

*Cầu nguyện với Chúa mà sợ ma quỷ nó không vui, hoặc VC nó buồn... Thì chúng ta có cầu nguyện đến
gãy lưỡi Chúa cũng không nhậm lời đâu...*

Biểu tượng hay ý nghĩa của “Lễ Giáng Sinh” không phải là mấy cây thông, các gói quà, những lời chúc tụng suông, những tấm thiệp với lời lẽ được in sẵn, hoặc hình ông già Nô-en, những bài viết, bài giảng luận thật hùng hồn về “yêu thương”... Mà phải là tình yêu thương đích thực. Người ta không thể “mừng Chúa giáng sinh” bằng thái độ vô cảm trước những trường hợp cần được cảm thông và giúp đỡ.

Sự tích Chúa Cứu Thế Jesus giáng trần là một biến cố trọng đại của nhân loại. Đó là thời điểm bắt đầu có Tây Lịch và kéo dài đến ngày nay. Nhắc đến ngày này thì yếu tố yêu thương không thể thiếu, và chắc chắn ai cũng biết đó phải là thứ tình yêu thương đích thực, sự cảm thông, sự rung động của con tim mà Thiên Chúa nhân từ đã ban cho con người. Ai không còn cảm thấy lòng mình rung động trước nỗi khổ đau của người khác, thì cho phép người ta nghi ngờ các loại “yêu thương” mà họ đang cổ võ hay giảng dạy, và dứt khoát đó không thể là tình yêu thương của mẹ ruột mà là “loại yêu thương của mẹ mìn”.

Bức tượng "Chúa Giê-su Không Nhà"
(Homeless Jesus - Sculptures)
của Timothy Schmal

Số người thật sự mừng ngày Chúa Cứu Thế giáng trần và bày tỏ tình yêu thương với nhau một cách chân thành, vẫn là con số đáng cho chúng ta quan tâm, khi căn cứ vào cung cách của những người nhận mình là “con dân Chúa” đối xử với người khác.

Các sách Phúc Âm trong Thánh Kinh không hề có một chỗ nào nói rằng Chúa Cứu Thế Jesus giáng sinh vào ngày 25 tháng 12. Tây Lịch mà con người sử dụng ngày hôm nay khởi đầu từ thời điểm hài nhi Jesus lọt khỏi lòng mẹ phần xác là Bà Ma-ri hoặc Mẹ Maria, là người nữ được Đức Chúa Trời chọn để Ngôi Hai trong Chúa Ba Ngôi vào trần gian, theo lời Thánh Kinh.

Căn cứ vào các dữ kiện trong Thánh Kinh, thì các nhà bình giải Thánh Kinh, và các sử gia tôn giáo đều đồng ý rằng: Các Hội Thánh Cơ Đốc trong hơn 300 năm đầu tiên của lịch sử Cơ Đốc Giáo và Công Giáo La-Mã không hề giữ lễ Sinh Nhật Đấng Christ.

Trong tài liệu: *The Meanings of Christmas (Ý nghĩa Lễ Christ Giáng Sinh)* do Cự Trần Văn Can, Oklahoma City, OK, biên soạn (Cự Can đã qua đời cách đây gần 10 năm ở tuổi ngoài 90. Cự là tác giả của những bài viết, tác phẩm nhỏ, giá trị bằng Anh ngữ và Việt ngữ) có một đoạn như sau:

“Ngày 25 tháng 12 Kinh Thánh Lược Khảo Halley viết rằng: Ngày nay người ta kỷ niệm sanh nhật Đấng Christ vào ngày 25 tháng 12. Kinh Tân Ước không có một lời nào nói về Sinh Nhật này. Lễ Sinh Nhật Đấng Christ khởi xướng trong Thế Kỷ thứ tư: Những Hội Thánh ở miền Tây giữ lễ ngày 25 tháng 12; những Hội Thánh ở Miền Đông giữ lễ ngày 6 tháng Giêng.” (hết trích)

Ý nghĩa chính của Lễ Giáng Sinh không phải là những tấm thiệp, cây thông, những gói quà, hay ông già Nô-en như đã nói... Nhưng đây là cao điểm trong một năm để con người kỷ niệm và nhớ ơn Thiên Chúa về món quà tuyệt vời mà Ngài ban cho con người trần gian, qua sự Giáng Sinh của hài nhi Jesus, là Cứu Chúa của nhân loại. Tin hay không tin là quyền chọn lựa của mỗi người nhưng Kinh Thánh đã bày tỏ như thế.

Chúng ta không thể mừng ngày Chúa Giáng Sinh trong thái độ dửng dưng trước nỗi khổ đau của người khác. Tại các nước độc tài, đặc biệt là tại Việt Nam ngày nay, Cơ Đốc Nhân chân chính không thể ung dung tự tại, thoả hiệp với bạo quyền để được an thân, bất chấp việc anh chị em trong Chúa của mình bị kẻ ác giam cầm trong tù, hay đàn áp bằng nhiều hình thức... Rồi vội cho đó là một “phước hạnh” Chúa ban cho riêng mình hay nhà thờ của mình hoặc giáo phái của mình trong mùa Giáng Sinh.

Hình: VC Nguyễn Thiện Nhân, bí thư Thành Hồ "chúc mừng" Giáng sinh 2018 và năm mới Tổng Liên hội Hội thánh Tin lành Việt Nam

Hình: Cơ sở Hội Thánh Tin Lành Mennonite tại Quận 2 Sài Gòn bị VC đập phá thành bình địa năm 2014

Chùa Liên Trì đã bị san bằng, ảnh chụp sáng 09.09.2016. Ảnh: TMCNN

Hình: VC đàn áp Phật Giáo và phá hủy chùa Liên Trì
<http://danlambaovn.blogspot.com/2016/09/khang-thu-cua-cac-to-chuc-xa-hoi-dan-su.html>

Tại các quốc gia tự do, Cơ Đốc Nhân chân chính không thể chỉ vì muốn chứng tỏ với mọi người rằng mình là người có đạo, cần mừng Chúa Giáng Sinh một cách long trọng, để rồi những tổn kém về vật chất trở thành gánh nặng, thay vì đó phải là một phước hạnh. Chúng ta không thể tặng nhau những món quà không cần thiết, mà lại vô tình trước sự đói rách của những người không nhà, lê la trên các đường phố trong mùa đông giá buốt.

Mừng này quan trọng này còn có nghĩa là phải góp phần rao giảng ơn cứu rỗi của Chúa đến với những ai chưa biết về lẽ đạo của Ngài. Đừng vô tình khiến người khác hiểu sai rằng ngày Giáng Sinh là ngày của chung diện, tặng quà, giăng đèn, dựng cây thông, tiệc tùng vui chơi...

Chúa Cứu Thế Jesus giáng trần, giảng dạy về nước Trời, Chúa lập các môn đồ, Chúa bị đóng đinh trên cây thập tự, Chúa chết, Chúa sống lại, rồi Chúa thăng thiên... Đó là những

dữ kiện phải được gắn liền với sự kiện Chúa Jesus trở thành con người trần gian, để cứu vớt những con người tội lỗi.

Đạo của Chúa là đạo yêu thương, cho nên ai giảng về sự yêu thương thì phải sống trong tình yêu thương. Chúng ta không thể vừa đối xử tệ bạc với nhau mà lại dạy người khác tin vào những gì gọi là “tình yêu” mà mình đang giảng dạy và muốn người ta tin điều đó. Nếu ai thiếu tình yêu thương một cách thật sự thì người đó không thể có năng quyền của Chúa để mà “lãnh đạo thuộc linh” người khác, hoặc làm “cha” làm “su” hay làm “thầy” thiên hạ.

Kinh Thánh đã khuyến cáo rằng: “Dầu tôi được ơn nói tiên tri, cùng biết đủ các sự mâu nhiệm, và mọi sự hay biết; dầu tôi có cả đức tin đến nỗi dùi núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi chẳng ra gì. Dầu tôi phân phát gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt, song không có tình yêu thương, thì điều đó chẳng ích chi cho tôi.” (1 Cô-rinh-tô 13:2-3)

Nếu ai cho rằng kỷ niệm ngày Chúa Giáng Sinh là một việc làm cần thiết hay bắt buộc phải có thì người đó phải đón mừng trong tinh thần biết ơn Thiên Chúa, như truyền thống cao đẹp, chứ không phải thói quen hằng năm.

“Hãy hằng có tình yêu thương anh em. Chớ quên sự tiếp khách; có khi kẻ làm điều đó, đã tiếp đãi thiên sứ mà không biết. Hãy nhớ những kẻ mắc vòng xiềng xích, như mình cùng phải xiềng xích với họ, lại cũng hãy nhớ những kẻ bị ngược đãi, vì mình cũng có thân thể giống như họ.” (Hê-bơ-rơ 13:1-2)

Liên quan đến những gì đã và đang xảy ra tại Việt Nam, nếu chúng ta là những người thật sự có niềm tin vào Thiên Chúa, thì đừng sợ người khác nói mình “làm chính trị”, đừng cúi đầu nghe lời loại giáo quyền bất xứng gồm những người sợ VC hơn sợ Thiên Chúa, rồi cố tình ngăn cản chúng ta yêu nước và thương đồng bào chúng ta.

Con dân Chúa hãy công khai tổ chức những buổi cầu nguyện cho vận nạn Việt Nam như chúng ta cầu nguyện cho những vấn đề riêng tư hay cho đất nước Hoa Kỳ, hoặc đất nước mà mình đang tỵ nạn VC. Nếu cấp lãnh đạo nào không bằng lòng chúng ta cầu nguyện cho đất nước Việt Nam trong Thánh Đường của họ, hay Nhà Thờ của họ... Thì chúng ta cần mạnh dạn rời bỏ chỗ đó để qua các Thánh Đường khác, hoặc Nhà Thờ nào dám cầu nguyện với Chúa cho vận nạn Việt Nam.

Cầu nguyện với Chúa mà không dám công khai nhắc đến thực trạng ở Việt Nam và những kẻ gây ra những điều đó, chỉ vì sợ ma quỷ nó không vui, hoặc VC nó buồn... Thì chúng ta có cầu nguyện đến gãy lưỡi Chúa cũng không nhậm lời đâu.

Có những người không nhận mình là có sự sáng của Chúa, hay con dân Chúa, mà người ta còn biết lên án hay cáo trách bọn VC gian ác, cướp của, giết người, bán nước, hại dân

và hết lòng bênh vực những người thấp cổ, bé miệng... Còn chúng ta là con dân Chúa mà lại im lặng, là sao?

Nếu chúng ta không quan tâm đến những điều kể trên, tức là chúng ta cũng không quan tâm đến Chúa hay tiếp đãi Chúa, vì chính Chúa Cứu Thế Jesus đã phán: “*Vì ta đã đói, các ngươi không cho ăn; ta khát, các ngươi không cho uống; ta là khách lạ, các ngươi không tiếp rước; ta trần truồng, các ngươi không mặc cho ta; ta đau và bị tù, các ngươi không thăm viếng... Quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ các ngươi không làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này, ấy là các ngươi cũng không làm cho ta nữa.*” (Kinh Thánh, Ma-Thi-O 25: 42-45)

Cô nhân từng dạy rằng: “**Khi mà người ta không sợ, thì hết sợ**”. Con cái Chúa mà lại sợ con cái của ma quỷ, thì nhục lắm.

Huỳnh Quốc Bình

(503) 949-8752

Email: huynhquocbinh@yahoo.com

Nguồn: <https://huynhquocbinh.net/2018/12/23/khong-the-mung-chua-giang-sinh-trong-su-vo-cam-voi-nguoi>

Nguồn: Internet eMail by ddc b chuyển

Đăng ngày Thứ Hai, December 24, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH